

โศกนาฏิก

- ๔๗ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก ฤกษ์โรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะภคาวดี
วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

นรา สงศรี จดหมายใคร เรื่องไม่ดีใช่ไหม
สงศรี (นิ่งอึ้ง)
นรา ผมควรจะรู้ไฉนบ้างไหม จะไฉนหาทางช่วยกัน
สงศรี อย่าเลยล่ะ คุณจะทำยากเปล่า ๆ มันเรื่องไม่ดี
นรา เรื่องอะไร...เรื่องไม่ดี
สงศรี คุณไม่มีทางจะช่วยอะไรฉันได้เลย เชื่อฉันเถอะ คุณอย่ารู้ดีกว่า
นรา คุณรู้ไฉนจึงงั้นว่า ผมไม่มีทางจะช่วย
สงศรี คิดฉันทราบล่ะ คุณช่วยไม่ได้เพราะมือคุณจะเปื้อนเลือดไม่ได้
นรา เปื้อนเลือด
สงศรี ค่ะ เปื้อนเลือด เปื้อนเลือดมาก ๆ ที่เกี่ยว คิดฉันถูกรังควานหลายครั้งแล้ว มันไม่มีทาง
จะตกลงกันได้เลย บางทีฉันจะต้องตัดสินใจ
นรา ตัดสินใจอะไร
สงศรี ตัดสินใจช่วยตัวเองค่ะ กรุณาอย่าถามฉันว่า จะช่วยอย่างไร
นรา มันเรื่องขอขาคบาคายหรือคุณถึงไม่ยอมให้ผมรู้
สงศรี โห่ คุณก็น่าจะเคาไฉนล่ะ เมื่อฉันบอกว่า ไม่อยากให้มือคุณเปื้อนเลือด
นรา สงศรี คุณกำลังอยู่ในอันตรายใช่ไหม?

- สงศรี คะ ไซ่ คิฉินกำลังเคราะห์ร้าย ความว้าวยังไม้ทันหาย ความควายก็เข้ามาแซก
คิฉินอาจจะตกเป็นจำเลยคดีคุณว่องก็ได้ ทั้ง ๆ ที่คิฉินไม้ได้ทำอะไรเลย คุณไกรสรแก
ทำท่าจะเอาคิฉินให้อยู่ แถพยายามถามเพื่อ เพื่อให้คิฉินจนมุม ไซ่ คิฉินไม้ได้ทำอะไร
จริง ๆ คุณว่องกับคิฉินไม้มีอะไรกันเลย คิฉินจะไปมาแกทำไม เรื่องคุณว่องยังวุ่นวาย
อยู่ โอ้เรื่องบ้านี้ก็เกิดขึ้นอีก แต่มันก็มาจากเรื่องคุณว่องนะแหละ
- นรา มาจากเรื่องคุณว่อง
- สงศรี คะ
- นรา เกี่ยวกับคุณว่องไซ่ไหม
- สงศรี ก็ไม่เชิงคะ มันควรจะเป็นคนละเรื่องกัน คิฉินคินรนมากไป ถึงได้เป็นอย่างนี้
- นรา คินรนอะไร
- สงศรี ค้าขายคะ คิฉินต้องการทำงาน พุกกันตรง ๆ คิฉินอยากมีเงิน สมัยนี้ใครไฟ่มีเงิน
ก็มีหน้ามิดา
- นรา (หัวเราะ) มันไม้ไซ่แค่สมัยนี้หรอกคุณ มันทุกสมัยนะแหละ เงินมันเกียรตียศเสียทุกสมัย
จนไม้รู้ว่า เกียรตียศจริง ๆ คืออะไร ทำไมคุณถึงต้องการเงิน ในเมื่อคุณก็อยู่ได้อย่าง
สบายแล้ว
- สงศรี สบายหรือคะ คุณไม้รู้ว่า คิฉินทนอยู่มากกว่า
- นรา อ้าว ทำไม
- สงศรี (เสียงกระซิบ อยู่กับผู้อยู่ใหญ่ที่เขมวงกวกวคั่น คุณว่าสบายหรือคะ
- นรา คุณหมายถึงขุนเสนา อาของคุณไซ่ไหม
- สงศรี คะ คุณอาของคิฉินท่านเป็นคนหัวเก่า ท่านถือว่าท่านเป็นผู้ปกครอง คิฉินเป็นเด็กใน
ปกครองของท่าน ก็เลยกลดยเป็นเด็กอยู่ตลอดกาล คิฉินไม้ไซ่เด็กแล้วนะคะ คิฉิน
อยากมีชีวิตที่เป็นของคิฉินเองบ้าง
- นรา น่าเห็นใจ นี่แปลว่า คุณกำลังคิดจะมีเงินเพื่อจะมีชีวิตอยู่ตามลำพังไซ่ไหม

สงศรี ตะ คิฉินต้องการเป็นอิสระ

นรา (นิ่งคิด) ผมก็สังเกตมานานแล้วว่าคุณต้องการ เป็นอิสระ คุณอาของคุณรู้หรือเปล่า ว่าคุณกำลังคิดนั้นจะออกจากบ้าน

สงศรี ท่านก็ควรจะทำอะไร

นรา แล้วท่านวางยังใจ

สงศรี ท่านก็ไม่พอใจ

นรา ท่านเคยว่ากล่าวอะไรคุณบ้างหรือเปล่า

สงศรี เคยคะ

นรา ท่านคงไม่ชอบคุณ

สงศรี ก็...แน่ละสิคะ จะชอบได้อย่างไร

นรา แต่ท่านก็คงไม่ต้องการให้คุณออกจากบ้าน ?

สงศรี อ้อ แน่ละคะ ท่านไม่ต้องการให้คิฉินออกจากบ้านไปไหนเด็ดขาด ถ้าขึ้นออก...แน่ะคะ

นรา แะยังใจ

สงศรี ก็แน่ละสิคะ มันยิ่งกว่าแน่อีกคะ

นรา คุณรู้ได้อย่างไรยิ่งกว่าแน่ เพราะคุณยังไม่เคยหนีออกจากบ้านเลย

สงศรี อ้อ ทำไมจะไม่รู้คะ ก็ทุกวันนี้ มันก็แะอยู่ทุกวัน ไม่ว่าจะขยับตัวไปทางไหน เป็นลูก ชักขวางทุกอย่าง ชีวิตเป็นของคิฉินคะ คิฉินก็เลยตามใจตัวเองบ้าง

นรา คุณคงตามใจตัวเองบ่อย

สงศรี ทุกโอกาสคะ คิฉินต้องการชีวิต ชีวิตเป็นของคิฉิน ไม่ใช่ของคุณอา ทำไมคุณอาจะ ต้องมาเป็นนายของชีวิตคิฉินด้วย คิฉินกำลังคิดว่า...คิฉินจะเติบโตใหญ่เสียได้ ที่ ยิงมาโคจนจดหมายแบบนี้เข้า ก็ยิ่งต้องการจะมีชีวิตที่เป็นของคิฉินมากขึ้น

นรา มีอะไรที่ผมจะช่วยได้บ้าง...เกี่ยวกับจดหมายฉบับนี้

สงศรี ก็...คิฉินบอกแล้วยังใจคะว่าคุณช่วยอะไรไม่ได้เลย กรุณาอย่าถามคิฉินว่าคะ

นรา ผมอยากจะเป็นคนคือสักที คุณก็รู้ว่า ผม... ~~นั่นคือ~~ นัวดี

- ส่งศรี ทราบค่ะ ทราบทุกอย่าง แต่คุณไม่มีทางจะเข้ามาวุ่นวายกับคิณหรือคะ
เพราะคุณจะเสียหายมากกว่าจะได้
- นรา ถ้าเรารักจะคบกัน เราก็ควรจะเสียสละกันบ้าง
- ส่งศรี คุณรักจะคบคิณหรือคะ คุณนรา
- นรา ผมต้องการเป็นเพื่อนกับคุณ! เพราะเราก็เคยเป็นเพื่อนกันมาแล้ว
- ส่งศรี งั้นหรือคะ คิณไม่เคยคิดเลยว่า จะไยยืนค่านี้นจากคุณ จริง ๆ นะคะ คุณนรา คิณ
ไม่เคยไยยืนคุณพุดอย่างนี้เลย
- นรา เอ๊ะ ผมพุดอะไร
- ส่งศรี ก็พุดว่า รักจะคบคิณนะซีคะ
- นรา (หัวเราะ) ผมรู้จักกับคุณก็เพราะคุณว่อง ผมรู้ดีว่าคุณทำให้ชีวิตผมแจ่มใส
- ส่งศรี แจ่มใส ถ้าชีวิตคุณแจ่มใสได้เพราะคิณ คิณก็จะภาคภูมิใจมากทีเดียวคะ
- นรา ผมต้องการอากาศหายใจ ผมขาดอากาศอยู่ตลอดเวลา
- ส่งศรี ตรงกันค่ะ ใจตรงกันอย่างประหลาดทีเดียวคะ คิณก็ต้องการอากาศหายใจเหมือนกัน
- นรา ผมคิดว่า เราอาจทำความเข้าใจกันได้ เพราะเราก็ขาดอากาศหายใจด้วยกัน
ทั้งสองคน
- ส่งศรี คุณนราคะ คุณพุดให้คิณขบขันใช่ไหมคะ
- นรา ผมพุดจริง ๆ
- ส่งศรี แก่ชีวิตของคุณควรจะเรียบร้อยไค้แล้วไม่ใช่หรือคะ
- นรา ครับ ควรจะเรียบร้อย แต่ก็ยังไม่เรียบร้อย เพราะเขาเผลอเริ่บจักเกินไป
ผมเป็นคนไม่มีระเบียบ อยากมีชีวิตง่าย ๆ ไม่อยากร่อระไรนาน แต่ผมก็ต้องรอ
คุณก็รู้ดี คุณว่องเคยเล่าให้ฟังไม่ใช่หรือ
- ส่งศรี ค่ะ คิณเคยทราบจากคุณว่อง
- นรา ผมท้อรอไค้ ที่จริงก็ไม่แน่ว่าจะมีอะไร แต่เขาเป็นคนเจ้าระเบียบ คิดมาก คิดละเอียด

ไม่เชื่อ สงสัยไปหมดทุกอย่าง ผมก็ไม่รู้จะทนไฉนยิ่งไง มันเรื่องของรสนิยม ช่วยไม่ได้
เมื่อรสนิยมไม่ตรงกัน ก็พูดกันไม่รู้เรื่อง

สงศรี แต่คุณคิดหรือคะว่า คุณได้พบผู้ที่มีรสนิยมตรงกับคุณแล้ว

นรา ผมเชื่อว่าผมได้พบ แล้วก็...ผมเชื่อว่าคงจะเข้าใจกันได้ เราต้องการเสรีภาพของ
ชีวิตอย่างมากที่สุด คุณคงไม่หัวเราะผม ถ้าผมจะพูดว่า ผมชอบชีวิตของนก

สงศรี นกหรือคะ คุณมีอุดมคติของนกหรือคะ

นรา ผมคิดว่า...ถ้าผมเป็นนกได้ ผมจะมีความสุข ผมก็เหมือนคุณนะแหละ ต้องการอิสรภาพ

สงศรี คุณไม่ผูกเกินความจริงไปหรือคะ ถ้าคุณต้องการอิสรภาพ คุณก็คงจะต้อง...คิดค้นไม่
ต้องพูดหมด...คุณคงเข้าใจดี

นงศรี (นิ่ง หัวเราะอย่างเก้อ ๆ) นั่นก็ท้องแล้วแต่เรื่อง สู้แค่แต่เหตุการ์ณ มันจะเป็นไป
ผมก็ยังบอกอะไรไม่ได้

สงศรี แปลว่าคุณยังไม่แน่ใจว่า คุณจะเปนนก ไช้ไหมคะ

นรา ออ แน่ใจ ผมต้องการที่สุดที่จะเปนนกที่บินอยู่ในอากาศ

สงศรี นกที่คุณจะเป็นคงจะไม่อยากทิ้งรัง

นรา ก็...นั่นท้องแล้วแต่เหตุการ์ณ ผมก็บอกคุณแล้ว

สงศรี ค่ะ คิดนเข้าใจ คุณต้องการ เปนนกที่บินอยู่ในอากาศเท่านั้น พอบินอึดแล้ว ก็กลับรัง

นรา ~~ผมไม่ชอบที่จะกลับรัง~~ / ผมอาจไม่กลับก็ได้

สงศรี ไม่ต้องอธิบายหรอกค่ะ คิดนพอเข้าใจ ชีวิตของคนเราก็ต้องแล้วแต่กาลเวลา เพราะ
มันขึ้นอยู่กับกาลเวลาทั้งนั้น คิดนก็ไม่จริงจังกับมันนักเพราะการจริงจังกับชีวิตมันก็จะ
ทำให้ผิดหวังง่าย คิดนคิดว่า ถ้าเราไม่ยอมให้มีความผิดหวังเกิดขึ้นได้ เราก็คงจะ
มีความสุข เราต้องยอมรับสิ่งที่เราได้รับ เราจะไม่หวังในสิ่งที่เรายังไม่ได้รับ

นรา คุณเปนนกปรัชญาไปเสียแล้ว แค่อปรัชญาของคุณ ผมเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์

สงศรี งั้นหรือคะ

นรา ~~ผมรับฟังสิ่งที่พูดไป~~

- นรา ฅมรับรองรอยเปอร ฅนควาฅมเห็นควย ฅนเราไม่วันคาย ะหวางที่ยังมีชีวิตอยู่
เราควรจะกินให้อิ่ม นอนใหหหลับ
- สงศรี มันก็นาจะเปนอนางนั้นกะ แตฅนเราไปจริงจ้งกับชีวิตจนเกินไป จนเกิฅอุปาทาน
เมือมี อุปาทานกับชีวิต ทุกชก็ตองเกิฅ
- นรา ความคิฅของฅนตองกับฅมเปะที่เกียว เอาละ แผลว เราเลิฅมีอุปาทานกับชีวิต
ฅมรับรองวส นกมันไมมีอุปาทานเลย มันไมเคยฅคหวัง มันมีแตความสุข นี่คิฅคิจะ
ไปพักประสาทที่บางแสนบางไหม
- สงศรี ฅนถาฅงพักถึงอุปาทาน ทาไมถึงไค้เคลิฅไปบางแสนละกะ
- นรา ก็เพราฅฅมตองการ เปนนก
- สงศรี คิฅนอาจจะต้องทะเลาะกับฅนเอา ถาคิฅนไปพักประสาทถึงบางแสน
- นรา ก็ชวนฅนเอาไปควยซี
- สงศรี คายแลว ไมดวเร็จทรอกกะ แตฅนที่ไปพัก คิจะไปจริง ๆหรือกะ บางแสน
- นรา ฅมอยากไป
- สงศรี คิฅนจะพยายาม
- นรา งั้นหรือ แลวฅมจะทราบไค้ยังงิ
- สงศรี คิฅนจะโทรศัพทใหทราบกะ
- นรา ฅมจะรอ แต..เรื่อจคหมายละ ฅมยังเปนหวง
- สงศรี ไมเปนไรกะ คิฅนจคการเองไค้
- นรา ทาไมนะ ใหฅมรูบางไมไค้หรือวามันเรื่ออะไรตั้น
- สงศรี คิฅนไมอยากใหฅนรอนใจ ออย่าหวงเลยกะ มันเรื่อธรรมคา เรื่อพรณน คิฅนจล
บอย ๆ
- นรา ฅนคองไมออกไปไหนคาวนนี้
- สงศรี คองไมสควททรอกกะ

๑๓

โกรกกระทิง

- ๔๗ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ เอก กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวดี
วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๘.๑๕ น.

(คนตรี)

นรา ส่งศรี จดหมายใคร เรื่องไม่ตีไซ้ไหม

ส่งศรี (นิ่งอึ้ง)

นรา ผมควรจะรู้ได้บ้างไหม จะไ้หาทางช่วยกัน

ส่งศรี อย่าเลยคะ คุณจะลำบากเปล่า ๆ มันเรื่องไม่ตี

นรา เรื่องอะไร...เรื่องไม่ตี

ส่งศรี คุณไม่มีทางจะช่วยอะไรฉันได้เลย เชื่อฉันเถอะ คุณอย่ารู้ดีกว่า

นรา คุณรู้ไ้ยังใจว่า ผมไม่มีทางจะช่วย

ส่งศรี ฉันทราบคะ คุณช่วยไม่ได้เพราะมือคุณจะเป็นเลือกไม่ได้

นรา เป็นเลือก

ส่งศรี คะ เป็นเลือก เป็นเขามาก ๆ ที่เดียว ฉันถูกรังควานหลายครั้งแล้ว มันไม่มีทาง
จะตกลงกันได้เลย บางทีฉันจะต้องตัดสินใจละ

นรา ตัดสินใจอะไร

ส่งศรี ตัดสินใจช่วยตัวเองคะ กรุณาอย่าถามฉันว่า จะช่วยอย่างไร

นรา มันเรื่องขอขาดบาคตายหรือคุณถึงไม่ยอมให้ผมรู้

ส่งศรี ใช่ คุณน่าจะเอาไ้คะ เมื่อฉันบอกว่า ไม่อยากให้มีคนเป็นเลือก

นรา ส่งศรี คุณกำลังอยู่บนอันตราายไซ้ไหม

สงศรี ค่ะ ใช่ คิฉันกำลังเคราะห์ร้าย ความว้าวยังไม้ทันหาย ความควายก็เข้ามาแซก
คิฉันอาจจะตกเป็นจำเลยคดีคุณว่องก็ได้ ทั้ง ๆ ที่คิฉันไม้ได้ทำอะไรเลย คุณไกรสรแก
ทำท่าจะเอาคิฉันให้อยู่ แกล้งพยายามถามเพื่อ เพื่อให้คิฉันจนมุม ใช่ คิฉันไม้ได้ทำอะไร
จริง ๆ คุณว่องกับคิฉันไม้มีอะไรกันเลย คิฉันจะไปหาแกทำไม ^{๑๐๐.} หรือว่าคุณว่องยังวุ่นวาย
อยู่ โอ้เรื่องบ้านี้ก็เกิดขึ้นอีก แต่มันก็มาจากเรื่องคุณว่องนั่นแหละ

นรา มาจากเรื่องคุณว่อง

สงศรี ค่ะ

นรา เกี่ยวกับคุณว่องใช่ไหม

สงศรี ก็ไม่เชิงค่ะ มันควรจะเป็นคนละเรื่องกัน คิฉันคั่นรณมากไป ถึงได้เป็นอย่างนี้

นรา คั่นรณอะไร

สงศรี คำขายค่ะ คิฉันต้องการทำงาน พุกกันตรง ๆ คิฉันอยากมีเงิน สมัยนี้ใคร ^{๑๐๑.} ไม้มีเงิน
ก็มีหน้ามึน

นรา (หัวเราะ) มันไม่ใช่แค่สมัยนี้หรอกคุณ มันทุกสมัยนั่นแหละ เงินมันเกียรติยศเสียทุกสมัย
จนไม้รู้ว่า เกียรติยศจริง ๆ คืออะไร ทำไมคุณถึงต้องการเงิน ในเมื่อคุณก็อยู่ได้อย่าง
สบายแล้ว

สงศรี ^{๑๐๒.} สบายหรือค่ะ คุณไม้รู้ว่า คิฉันทนอยู่มากกว่า

นรา อ้าว ทำไม

สงศรี (เสียงกระซิบ) อยู่กับผู้ใหญ่ที่เข้มงวดกวดขัน คุณว่าสบายหรือค่ะ ^{๑๐๓.}

นรา คุณหมายถึงขุนเสนา อาของคุณใช่ไหม

สงศรี ค่ะ คุณอาของคิฉันท่านเป็นคนหัวเก่า ท่านถือว่าท่านเป็นผู้ปกครอง คิฉันเป็นเด็กใน
ปกครองของท่าน ^{๑๐๔.} ก็เลยกลดยเป็นเด็กอยู่ตลอดเวลา คิฉันไม้ใช่เด็กแล้วนะค่ะ คิฉัน
อยากมีชีวิตที่เป็นของคิฉันเองบ้าง ^{๑๐๕.}

นรา น่าสนใจ นี่แปลว่า คุณกำลังคิดจะมีเงินเพื่อจะมีชีวิตอยู่อย่างลำพังใช่ไหม

- สงศรี ค่ะ คิดนต้องการเป็นอิสระ
- นรา (นิ่งคิด) ผมก็สังเกตมานานแล้วว่าคุณต้องการเป็นอิสระ คุณอาของคุณรู้หรือเปล่า ว่าคุณกำลังคิดนจะออกจากบ้าน
- สงศรี ท่านก็ควรจะทราบค่ะ
- นรา แล้วท่านว่างยังง
- สงศรี ^{ให้}ท่านก็ไม่พอใจ
- นรา ท่านเคยว่ากล่าวอะไรคุณบ้างหรือเปล่า
- สงศรี เคยค่ะ
- นรา ท่านคงไม่ชอบคุณ
- สงศรี ก็...แน่ละสิคะ จะชอบไฉนยังง
- นรา แต่ท่านก็คงไม่ต้องการให้คุณออกจากบ้าน ?
- สงศรี อ้อ แน่ละคะ ท่านไม่ต้องการให้คิดนออกจากบ้านไปไหนเด็ดขาด ถ้าคิดนออก...แน่ะ
- นรา แะยังง
- สงศรี ก็แน่ะสิคะ มันยิ่งกว่าแน่ะอีกคะ
- นรา คุณรู้ไฉนยังงว่ายิ่งกว่าแน่ เพราะคุณยังไม่เคยหนีออกจากบ้านเลย
- สงศรี อ้อ ทำไมจะไม่รู้คะ ก็ทุกวันนี้ มันก็แน่อยู่ทุกวัน ไม่ว่าจะขยับตัวไปทางไหน เป็นถูก ชักขวางทุกอย่าง ^{ชีวิต}ชีวิตเป็นของคิดนคะ คิดนก็เลยตามใจตัวเองบ้าง
- นรา คุณคงตามใจตัวเองบ่อย
- สงศรี ทุกโอกาสค่ะ คิดนต้องการชีวิต ชีวิตเป็นของคิดน ไม่ใช่ของคุณอา ทำไมคุณอาจะ ต้องมาเป็นนายของชีวิตคิดนด้วย คิดนกำลังคิดว่า...คิดนจะเติบโตเสีย ^{ตัว}ตัว ที่ ยิ่งมาโดนจดหมายแบบนี้เข้า ก็ยิ่งต้องการจะมีชีวิตที่เป็นของคิดนมากขึ้น
- นรา มีอะไรที่ผมจะช่วยไฉนบ้าง...เกี่ยวกับจดหมายฉบับนี้
- สงศรี ก็...คิดนบอกไฉนยังงคะว่าคุณช่วยอะไรไม่ได้เลย กรุณาอย่าถามถึงว่าคะ
- นรา ผมอยากจะเป็นคนที่อดทนที่ คุณก็รู้ว่า ผม ^{หวังดี}หวังดี

ส่งศรี ทราบคะ ทราบทุกอย่าง แต่คุณไม่มีทางจะเข้ามาวุ่นวายกับคิฉินหรือคะ
เพราะคุณจะเสียหายนมากกว่าจะได้

นรา ถ้าเรารักจะคบกัน เราก็ควรจะเสียสละกันบ้าง

ส่งศรี คุณรักจะคบคิฉินหรือคะ คุณนรา

นรา ผมต้องการเป็นเพื่อนกับคุณ : เพราะเรารู้เคยเป็นเพื่อนกันมาแล้ว

ส่งศรี งั้นหรือคะ คิฉินไม่เคยคิดเลยว่า จะไถยคำนี้จากคุณ จริง ๆ นะคะ คุณนรา คิฉิน
ไม่เคยไถยกับคุณทุกอย่างนี้เลย

นรา เอ๊ะ ผมพูดอะไร

ส่งศรี ก็พูดว่า รักจะคบคิฉินนะนี่คะ

นรา (หัวเราะ) ผมรู้จักกับคุณก็เพราะคุณว่อง ผมรู้สึกว่าทำให้ชีวิตผมแจ่มใส

ส่งศรี แจ่มใส ถ้าชีวิตคุณจะแจ่มใสได้เพราะคิฉิน คิฉินก็จะภาคภูมิใจมากทีเดียวคะ

นรา ผมต้องการอากาศหายใจ ผมขาดอากาศอยู่ตลอดเวลา

ส่งศรี (ตม. ๒๗) (ตรงกันคะ ใจตรงกันอย่างประหลาดทีเดียวคะ) คิฉินก็ต้องการอากาศหายใจเหมือนกัน

นรา ผมคิดว่า เราอาจทำความเข้าใจกันได้ เพราะเราก็คาดอากาศหายใจด้วยกัน
ทั้งสองคน

ส่งศรี คุณนราคะ คุณพูดให้คิฉินขบขันใช่ไหมคะ

นรา ผมพูดจริง ๆ

ส่งศรี ^{๒๗} แต่ชีวิตของคุณควรจะเรียบร้อยได้แล้วไม่ใช่หรือคะ

นรา ครับ ควรจะเรียบร้อย แต่ก็ยังไม่เรียบร้อย เพราะเรากระเบียดจืดเกินไป
ผมเป็นคนไม่มีระเบียบ อยากมีชีวิตง่าย ๆ ไม่อยากทำอะไรนาน แต่มันก็ต้องรอ
คุณก็รู้ดี คุณว่องเคยเล่าให้ฟังไม่ใช่หรือ

ส่งศรี ^{๒๘} คะ คิฉินเคยทราบจากคุณว่อง

นรา ผมทบทวนไม่ได้ ที่จริงก็ไม่แน่ว่าจะมีอะไร แต่เขาเป็นคนเจ้าระเบียบ คิดมาก คิดละเอียด

ไม่เชื่อ สงสัยไปหมดทุกอย่าง ผมก็ไม่รู้จะทนไต่ยังไง มันเรื่องของรสนิยม ช่วยไม่ได้
เมื่อรสนิยมไม่ตรงกัน ก็พูดกันไม่รู้เรื่อง

สงศรี แต่คุณคิดหรือคะว่า คุณได้พบผู้ที่มีรสนิยมตรงกับคุณแล้ว

นรา ผมเชื่อว่าผมได้พบ แล้ว..ผมเชื่อว่าคงจะเข้าใจกันได้ เราต้องการเสรีภาพของ
ชีวิตอย่างมากที่สุด คุณคงไม่หัวเราะผม ถ้าผมจะพูดว่า ผมชอบชีวิตของนก

สงศรี นกหรือคะ คุณมีอุดมคติของนกหรือคะ

นรา ผมคิดว่า..ถ้าผมเป็นนกได้ ผมจะมีความสุข ผมก็เหมือนคุณนะแหละ ต้องการอิสรภาพ

สงศรี คุณไม่พูดเกินความจริงไปหรือคะ ถ้าคุณต้องการอิสรภาพ คุณก็คงจะต้อง..คิดค้นคงไม่
ต้องพูดหมด..คุณคงเข้าใจ

นรา (นิ่ง หัวเราะอย่างเก้อ ๆ) นั่นก็คงแล้วแต่เรื่อง สู้แค่แค่เหตุการณ์ มันจะเป็นไป
ผมก็ยังบอกอะไรไม่ได้

สงศรี แปลว่าคุณยังไม่แน่ใจว่า คุณจะเปนนก ไซ้ไหมคะ

นรา ออ แน่ใจ ผมต้องการที่สุดที่จะเปนนกที่บินอยู่ในอากาศ

สงศรี ๗๗. นกที่คุณจะ เปนคงจะไม่อยากทิ้งรัง

นรา ก็..นั่นคงแล้วแต่เหตุการณ์ ผมก็บอกคุณแล้ว

สงศรี คะ คิดนเข้าใจ คุณต้องการ เปนนกที่บินอยู่ในอากาศเท่านั้น พอบินอึดแล้ว ก็กลับรัง

นรา ๗๘. ไม่อย่างนั้นทำไม/ ผมอาจไม่กลับก็ได้

สงศรี ไม่ต้องอธิบายหรอกคะ คิดนพอเข้าใจ ชีวิตของคนเราก็คงแล้วแต่กาลเวลา เพราะ
มันขึ้นอยู่กับกาลเวลาทั้งนั้น คิดนก็ไม่จริงจังกับมันนักเพราะการจริงจังกับชีวิตมันก็จะ
ทำให้ผิดหวังง่าย คิดนคิดว่า ถ้าเราไม่ยอมให้ความผิดหวังเกิดขึ้นได้ เราก็คงจะ
มีความสุข เราต้องยอมรับสิ่งที่เราได้รับ เราจะไม่หวังในสิ่งที่เรายังไม่ได้รับ

นรา คุณเปนนกปรัชญาไปเสียแล้ว แต่ปรัชญาของคุณ ผมเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์

สงศรี งั้นหรือคะ

นรา เพราะเหตุนี้เอง

นรา งัน พบกันที่บางแสน

ส่งศรี ค่ะ พบกันที่บางแสน

0 เสียงปี่เท่านั้นราเกินออกไป สมมุติว่าส่งศรีเดินตามไปส่ง)

ส่งศรี เอ๊ะ นี่คุณอาถัดแล้วกลับมาเมื่อไหร่... แปลกจริง

นรา คุณรู้ไฉนยังงี้

ส่งศรี นั้นยังงั้นกะ หมวก นั้นไม่เท่า นั้นรองเท่า

นรา แล้วย่านไปไหนล่ะ

ส่งศรี คิดนึกว่าจะขึ้นข้างบนไปแล้วกะ

นรา คุณอาจไม่ชอบให้ผมมาที่นี่กระมัง ท่านเห็นผมหรือเปล่าก็ไม่รู้

ส่งศรี วิดกหรือคะ

นรา วิดกถึงคุณ ถ้าท่านไม่ชอบผม คุณจะแยก

ส่งศรี (กระซิบซุบซา ๆ) คุณเห็นหรือยังล่ะ ะ ว่าชีวิตอย่างนี้คิดนึกทำอะไรไม่ได้

นรา ผมเข้าใจ แล้วคุณจะทำอย่างไร

ส่งศรี คิดนึกจะทำอย่างไร (หัวเราะอย่างแค้น) เวลาที่คิดนึกจะเป็นอิสระ คงจะมีบ้าง
ชีวิตมันอยู่ที่กาลเวลา คิดนึกกำลังรอเวลาจะ ^{ทำ} ^{อะไร}

๗๓ .

(คนกรี)